

## CİNLER GÖRÜLEBİLİR Mİ? (3)

(...dünden devam)

2) Yine bir defa da Erzurum'da asker bulunduğum sırada cinlerle karşılaştım. Gece idi. Birkaç kişi geldi:

– Seni sultanımız istiyor, buyurun gidelim, dediler.

Ben de çıktım. Bir denizden geçiyoruz. Kayık diye bir tahta parçasına binmişiz. Giderken onlar ellerini suya vuruyorlar; suyun, cıp cıp ettiğini duyuyorum. Gidilecek yere vardık. Beni sultanlarının huzuruna çıkardılar. Sultan altın sandalyeye oturmuştu.

– Beni istemişsiniz, buyurun, dedim.

– Seni şunun için istedik. Sultan Abdulhamid'e bir mektup yazdım. Onu kendisine götürmeni istiyorum.

– Efendim, dedim, benim rütbem küçüktür. Ben Sultan Abdulhamid'in huzuruna çıkamam. Siz lütfen bunu, rütbesi büyük birine veriniz.

– Öyle mi? O halde sen git (adamlarına) bunu götürün, dedi.

Beni getirip yerime bıraktılar.

3) Erzurum'dayım. Gündüzleri alayda yazı işleriyle uğraşıyorum. Gece de seher vakitlerinde

(manevi) derse çalışıyorum. Bir gün çalışırken baktım, bir kız, bir erkek iki küçük boylu, çubuklu entari giymiş mahluk geldi. Giysileri kırmızı beyaz çubuklu. Ama öyle parlak kırmızı ki dünyada o kadar parlak renk olmaz. Şimdi bunlar sağımda, solumda dolaşır, uyumak isterim, bırakmazlar. Bir de bakarım, evin tavanı kalktı, yıldızlar görünüyor. Bir gün, iki gün, üç gün böyle... Hep geliyor, gece beni uyutmuyorlar. Tabii rahatsız oluyor, uykusuz kaldığım için zayıflıyorum. Alay kâtibi:

– Hacı Efendi, sen bugünlerde zayıflıyorsun, niçin?

Ben de olayı anlattım, "Uykusuz kalıyorum" dedim.

– Ben öyle şeylere inanmam, olmaz öyle şey, dedi.

– Olmazsa sana göndereyim. O zaman inanırsın, dedim.

– Gönder! Dedi.

Gece oldu, bizimkiler yine geldiler. Dedim ki:

– Kâtibe gidin, o inanmıyor.

Gittiler.

Sabahleyin kâtip, neferle, güzelce bir tepsi baklava göndermiş:

– Hacı Efendi'ye selâm söyle, bunu alsın da bir daha onları göndermesin! Demiş.

Baklavayı aldık. Daireye gittim. Kâtip orada idi. Güldüm:

– Nasıl dedim, inanmıyordun ya?

– Canım Allah'ını seversen bir daha onları gönderme. Bu başka bir şey, akıl ermez."

### Cinlerin Çeşitleri

Cinler çeşitli sınıflara ayrılırlar: "*Bizden iyiler de, başka türlü olanlar da var. Biz çeşitli yollara ayrıldık.*"  
(Cin: 40/11)

Erkekli dişili olan cinler de evlenirler, ürerler:

Erkekli, dişili olan cinler de evlenirler, ürerler. Yapıları dolayısıyla insanlara göre olağanüstü şeyler yapabilirler. Kötü bir cinnin, Hz. Süleyman'a: "*Ben (Belkıs'ın tahtını) sen makamından kalkmadan önce sana getirebilirim, bunu yapmaya gücüm yeter, bundan emin olabilirsiniz.*"  
(Neml, 48/39)

)

,  
demesi, onların bu gücünü gösterdiği gibi:

"(Cinler) ona dilediği gibi kaleler, heykeller, havuzlar kadar (geniş) leğenler, sâbit kazanlar yaparlardı"

(Sebe, 58/13)

, âyeti de onların olağanüstü şeyler yapabildiklerine işarettir.

(devamı yarın..)